

ZASTUPNIČKI DOM HRVATSKOGA DRŽAVNOG SABORA

Na osnovi članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O DOBROBITI ŽIVOTINJA

Prolašavam Zakon o dobrobiti životinja, koji je donio Zastupnički dom Hrvatskoga državnog sabora na sjednici 5. veljače 1999.

Broj: 081-99-266/1

Zagreb, 9. veljače 1999.

Predsjednik
Republike Hrvatske
dr. Franjo Tuđman, v. r.

ZAKON

O DOBROBITI ŽIVOTINJA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje dobrobit životinja glede držanja, smještaja, hranidbe, zaštite i odnosa prema životinjama.

(2) Životinje, u smislu ovoga Zakona, jesu kralješnjaci i to: ribe, ptice i sisavci.

Članak 2.

U ovom Zakonu pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

- 1) anestezija je postupak isključenja osjetljivosti životinja,
- 2) omamljivanje je obvezni postupak prije klanja kojim se životinja dovodi u stanje smanjene svijesti,
- 3) eutanazija (u daljnjem tekstu: usmrćivanje) jest bezbolno usmrćivanje koje se obavlja sredstvima posebne namjene,
- 4) posjednik životinje jest svaka pravna ili fizička osoba koja je kao vlasnik, korisnik ili čuvar izravno odgovorna za zdravlje i dobrobit životinja,

- 5) veterinar je osoba koja je diplomirala na veterinarskom fakultetu i obavlja veterinarske poslove sukladno Zakonu o veterinarstvu,
- 6) veterinarski tehničar je osoba koja obavlja tehničke poslove u veterinarstvu sukladno Zakonu o veterinarstvu,
- 7) veterinarski ured je podružna jedinica Ministarstva poljoprivrede i šumarstva ustrojena sukladno Zakonu o veterinarstvu,
- 8) prijevoznik je fizička ili pravna osoba koja obavlja prijevoz živih životinja,
- 9) životinje za društvo su kućni ljubimci,
- 10) skloništa za životinje su prostori u kojima se smještaju pronađene (napuštene i izgubljene) životinje na daljnju brigu i moguće udomljavanje.
- 11) higijenski servis je služba za prikupljanje napuštenih i izgubljenih životinja, koje osnivaju pravne ili fizičke osobe sukladno odredbama ovoga Zakona,
- 12) pokus je svaki zahvat ili postupak na životinjama radi istraživanja a pokus počinje kad se životinja priprema za ispitivanje i završava kad prestaju posljednja promatranja životinje vezana za pokus,
- 13) napuštena životinja jest ona životinja koju je posjednik svjesno napustio,
- 14) izgubljena životinja jest ona životinja koja je napustila posjednika bez njegove volje i on je traži.

Članak 3.

Nitko ne smije životinju bez razloga ubiti, nanositi joj bol i patnju protivno odredbama ovoga Zakona.

Članak 4.

Posjednik životinje, ovisno o vrsti i potrebama životinje, dužan je životinju hraniti, napajati, negovati, smjestiti je i osigurati joj zdravstvenu zaštitu.

II. ZAŠTITA ŽIVOTINJA PRI DRŽANJU I UZGOJU

Članak 5.

Posjednik životinje ne smije:

1. prisiljavati životinju na rad i napore koje ona, zbog svojega uzrasta ili stanja, ne može podnijeti ili koji nadilaze njezinu snagu,
2. napuštati životinje za društvo i druge životinje držane pod nadzorom čovjeka,

3. uzgojenu ili othranjenu divlju životinju izložiti slobodnoj prirodi ili je ondje naseliti, ako nije pripremljena za preživljavanje u takvom životnom prostoru,
4. nanositi bol, patnju ili ozljedu životinjama pri dresuri,
5. mučiti, ubijati ili ozljeđivati životinje tijekom snimanja filmova, promidžbenih poruka ili sličnih namjena,
6. provjeravati oštrinu životinje na drugoj životinji, huškati jednu životinju na drugu, osim pri dresuri pasa Ministarstva unutarnjih poslova i vojske, huškati životinju na čovjeka te priređivati borbe životinja,
7. obavljati operativno-kozmetičke i kirurške zahvate na životinjama koji nisu propisani kao svojstveni pojedinim pasminama,
8. hraniti životinje drugim živim životinjama, osim ako je to neizbježno,
9. upotrebljavati žive životinje kao mamce u lovu,
10. onemogućavati kretanje životinji na način da joj nanosi bol, patnju ili ozljedu.

III. ZAŠTITA ŽIVOTINJA PRI OBAVLJANJU ZDRAVSTVENE ZAŠTITE I ZOOtehničkih ZAHVATA

Članak 6.

Svi operacijski i zootehnički zahvati na životinjama, izuzevši nabrojene u članku 7. ovoga Zakona, provode se primjenom anestezije, a obavljaju se sukladno odredbama Zakona o veterinarstvu.

Članak 7.

Anestezija se ne provodi pri:

- opasnosti od uginuća, ugušenja, iskrvarenja i slično,
- označavanju životinja,
- kastraciji muške prasadi mlađe od mjesec dana,
- odstranjivanju rogova teladi i jaradi mlađoj od četiri mjeseca,
- dijagnostičkim postupcima,
- prouzročenju već boli anestezijom nego je zahvatom bol prouzročena na životinji,
- skraćivanju zubi i repova sisajućim prasadima,
- skraćivanju repova psima mlađim od osam dana,

- skraćivanju kljunova peradi u intenzivnom uzgoju.

Članak 8.

(1) Zabranjena je djelomična ili potpuna amputacija pojedinih dijelova životinjskog tijela

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka djelomična ili potpuna amputacija pojedinih dijelova životinjskog tijela dozvoljena je:

- ako za pojedine operativne zahvate postoji veterinarsko-medicinska indikacija,

- pri zahvatima navedenim u članku 7. podstavcima 3., 4., 7., 8. i 9.,

- radi izvođenja pokusa na životinjama u znanstveno-istraživačke svrhe sukladno ovome Zakonu,

- pri rezanju uški pasa u dobi do tri mjeseca, ako je prethodno provedena anestezija.

IV. USMRÆIVANJE ŽIVOTINJA

Članak 9.

(1) Usmræivanje životinja se može provesti kad:

- bi lijećenje životinja bilo dugotrajno i povezano s patnjama, a ishod lijećenja neizvjestan,

- je životinja dostigla visoku starost da joj otkazuju osnovne životne funkcije,

- životinja boluje od neizljeçive i/ili zarazne bolesti, posebice one koja može ugroziti ljude,

- je životinja opasna za okolinu,

- je protekao rok iz članka 26. ovoga Zakona.

(2) Za sluæajeve iz stavka 1. podstavaka 1. i 2. ovoga članka, o usmræivanju odluèuje posjednik životinje, a za sluæajeve iz stavka 1. podstavaka 3. i 4. ovoga članka, veterinar.

(3) Životinju može usmrтити samo veterinar ili stručno osposobljen veterinarski tehničar pod nadzorom veterinara.

V. ZAŠTITA ŽIVOTINJA PRI KLANJU

Članak 10.

(1) Životinja se smije klatи samo ako je prije iskrvarenja bila omamljena, osim ako se radi o klanju svinja, ovaca, koza, peradi, kuniæa i uzgojene divljaçi za potrebe domaćinstva.

(2) Omamljivanje se provodi mehanièkim ili elektriènim naèinom te plinom.

Članak 11.

(1) U klaonici postupak sa životinjama mora se odvijati na sljedeći način:

1. životinje za klanje treba po prispjehu istovariti iz prijevoznog sredstva, uz uporabu odgovarajuće opreme, na način da se životinje poštede uznemirenosti, straha, patnji i bolova,
2. kretanje životinja unutar kruga klaonice do prostora za njihov smještaj treba se odvijati pažljivo i bez nanošenja boli, uz primjenu odgovarajućeg pribora za vođenje,
3. klaonice moraju biti opremljene odgovarajućim oborima ili stajama (depoi) u kojima životinje trebaju biti smještene, zaštićene od nepovoljnih klimatskih prilika, hranjene i napajane do klanja,
4. životinje moraju biti omamljene odgovarajućim postupcima neposredno prije klanja,
5. postupkom omamljivanja životinje se moraju dovesti u stanje neosjetljivosti i u tom stanju zaklati.

(2) Klanje se mora obaviti upotrebom odgovarajuće opreme.

(3) Zabranjena je upotreba sredstava za omamljivanje kojima se nanosi nepotrebna bol.

(4) Uvjete za zaštitu životinja za klanje propisuje ministar.

VI. ZAŠTITA ŽIVOTINJA U PRIJEVOZU

Članak 12.

(1) Prijevoz životinja mogu obavljati fizičke i pravne osobe koje su registrirane za tu djelatnost.

(2) Prijevoz životinja za vlastite potrebe mogu obavljati i druge fizičke ili pravne osobe za svoje potrebe najviše do udaljenosti od 50 km, računajući od mjesta utovara do mjesta istovara.

(3) Ograničenje udaljenosti iz stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na posjednike kućnih ljubimaca, ako se njihov prijevoz obavlja vlastitim prijevoznim sredstvima, sukladno odredbama članka 52. i 54. Zakona o veterinarstvu i članka 13. ovoga Zakona.

Članak 13.

Zabranjeno je prevoziti životinje tako da se prijevozom uzrokuju patnje, mučenja, boljevanja ili uginuća životinja, i to:

1) utovar i prijevoz tijekom velike vrućine ili hladnoće,

2) prijevoz u nepokrivenim kamionima, vagonima ili na nepokrivenom dijelu plovila, pri čemu životinje nisu zaštićene od klimatskih uvjeta,

3) prijevoz u zatvorenim prijevoznim sredstvima, kavezima i ambalaži ako u njima nije osigurano prozračivanje,

- 4) prijevoz životinja osjetljivih na visoke ili niske temperature ako u prijevozu nije osigurana odgovarajuća temperatura,
- 5) prijevoz bez osigurane minimalne propisane površine za svaku životinju i prijevoz bez osiguranja od samoozljeđivanja životinje i ozljeđivanja drugih životinja,
- 6) prijevoz bez osiguranja hranjenja i napajanja životinja svakih 12 sati, i to u postaji koja je određena pri utovaru i navedena u popratnoj veterinarskoj dokumentaciji, ako je temperatura zraka viša od 28 °C, životinje treba pojit barem svakih 8 sati,
- 7) prijevoz životinja ne smije trajati duže od 12 sati, a potom ih treba istovariti i omogućiti im odmor od najmanje 12 sati,
- 8) prijevoz riba u posebnim prijevoznim sredstvima ili spremnicima, bez dostatne količine vode, odgovarajuće temperature i kisika,
- 9) prijevoz visokobređih ženki u posljednjoj četvrtini bređosti i ženki u prvih 48 sati nakon poroda njihove mladunčadi, osim ako je potrebna hitna veterinarska intervencija.

Članak 14.

Prijevoznik mora:

- 1) osigurati posebnu zaštitu od opasnih i divljih životinja te fizičku zaštitu opasnih i divljih životinja,
- 2) odrediti osobu (u daljnjem tekstu: pratitelj) koja će se tijekom prijevoza brinuti o sigurnosti prevoženih životinja, njihovu napajanju, hranjenju i odmoru, sukladno odredbama ovoga Zakona i drugih propisa.

Članak 15.

Pri utovaru, istovaru, pretovaru i tjeranju životinja zabranjena je uporaba predmeta kojima se izravno nanosi bol životinjama.

Članak 16.

Pratitelj kojega prijevoznik može odrediti za obavljanje poslova iz članka 14. podstavka drugog jest osoba koja mora biti osposobljena za obavljanje tih poslova i ispunjavati uvjete sukladno odredbi članka 17. ovoga Zakona.

Članak 17.

Uvjete za utovar, istovar, pretovar i prijevoz životinja koje mora ispunjavati prijevoznik i pratitelj radi zaštite životinja, kao i uvjete za osposobljavanje pratitelja životinja propisuje ministar.

VII. ZAŠTITA ŽIVOTINJA U GOSPODARSKOM UZGOJU

Članak 18.

U gospodarskom uzgoju goveda, svinja, koza, ovaca, konja, magaraca, kuniæa, peradi te krznaša i riba posjednici životinja obvezni su životinje:

- hraniti i napajati svakodnevno dostatnim kolièinama zdrave hrane i vode,
- držati i uzgajati tako da imaju dostatni hranidbeni i pojidbeni prostor, omoguæiti odgovarajuæu izmjenu vlage i temperature zraka te osigurati minimum dnevne svjetlosti u granicama odreðenih tehnologija,
- držati i uzgajati na površini koja im omoguæuje dostatno kretanje.

Èlanak 19.

Zabranjeno je životinje:

- poticati u rastu dodavanjem hormona rasta u hrani,
- bolesne, ozlijeðene ili s vidljivom manom koristiti u zaprezi ili pod sedlom.

VIII. ZAŠTITA ŽIVOTINJA ZA DRUŠTVO

Èlanak 20.

- (1) Životinje za društvo moraju imati životne uvjete sukladne njihovim potrebama.
- (2) Životinje koje su zaštiæene Zakonom o zaštiti prirode, divlje životinje te životinjske vrste i pasmine opasne za život ljudi ne smiju se držati kao životinje za društvo i utvrðuju se posebnim propisom.
- (3) Životinje za društvo se ne smiju prodavati osobama mlaðim od 16 godina.
- (4) Popis životinja iz stavka 2. ovoga èlanka donosi ministar, uz suglasnost tijela državne uprave nadležnog za poslove zaštite prirode i okoliša.
- (5) Popis iz stavka 4. ovoga èlanka objavljuje se u "Narodnim novinama".

IX. ZAŠTITA DIVLJIH ŽIVOTINJA U PRIRODI

Èlanak 21.

Zabranjuju se radnje kojima se divlje životinje u prirodi, kao populacija ili jedinke, izvrgavaju muèenju ili se trajnije onemoguævaju u obavljanju fizioloških funkcija (hranjenja, napajanja, razmnožavanja) raznim zahvatima poput:

- onemoguævavanja pristupa vodi ograðivanjem, oneèišæenjem, tjeranjem i slièno,
- uništavanja cijelog staništa ili njegovih dijelova bitnih za opstanak neke vrste,
- unošenja stranih životinjskih vrsta u stanište,

- hvatanja živih životinja ili usmræivanja životinja na naèin koji uzrokuje trajnije patnje, osim ako je to iznimno opravdano znanstvenim istraživanjima i radi pomaganja odreæenoj populaciji,
- drugih zahvata sa štetnim posljedicama.

Èlanak 22.

Javne ustanove koje upravljaju zaštiæenim dijelovima prirode, odnosno ovlaštenici prava lova, divljim životinjama u prirodnim staništima moraju osigurati:

- sve potrebne uvjete za biološki opstanak prirodne populacije u sklopu ekološke ravnoteže.
- saniranje možebitnih zateæenih ili novonastalih poremetnji u staništu,
- veterinarsko-zdravstvenu zaštitu.

X. ZAŠTITA ŽIVOTINJA U ZOOLOŠKIM VRTOVIMA, CIRKUSIMA I NA IZLOŽBAMA

Èlanak 23.

Posjednici životinja u zooškim vrtovima, cirkusima i na izložbama moraju, uz poštivanje ovoga Zakona, osigurati i:

- nastambe koje prostorom i opremom zadovoljavaju osnovne potrebe svake životinjske vrste te uz zatvoreni prostor još i otvoreni prostor za kretanje,
- primjerenu hranu i vodu u potrebnim dnevnim kolièinama,
- potrebnu veterinarsku zaštitu i lijeèenje,
- humani odnos djelatnika prema životinjama,
- zaštitu životinja od posjetitelja,
- zaštitu posjetitelja od životinja.

Èlanak 24.

(1) Zooški vrt može se osnovati ako su pored opæih uvjeta ispunjeni i uvjeti iz èlanka 23. ovoga Zakona.

(2) Rješenje o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. ovoga èlanka donosi Ministarstvo poljoprivrede i šumarstva (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

(3) Cirkuske priredbe sa životinjama i izložbe životinja mogu se održavati na temelju rješenja o dozvoli održavanja priredaba i izložaba kojeg donosi nadležni veterinarski ured Œupanije, odnosno Grada Zagreba na temelju zahtjeva i priložene dokumentacije o podrijetlu i zdravstvenom stanju životinja.

(4) Cirkuske priredbe sa životinjama i izložbe životinja mogu se održavati najranije sedam dana od dana konačnosti rješenja iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Uvjete za osnivanje i rad zoološkog vrta te uvjete za održavanje cirkuskih priredaba sa životinjama i izložaba životinja propisuje ministar.

Članak 25.

Zabranjeno je vođenje i nastupanje s posebno sputanim životinjama (npr. medvjedima).

XI. ZAŠTITA NAPUŠTENIH I IZGUBLJENIH ŽIVOTINJA

Članak 26.

(1) Pronađene životinje drže se u skloništima za životinje i higijenskim servisima.

(2) Napuštene i izgubljene životinje skupljaju zaposlenici higijenskog servisa tako da životinji nanose najmanje boli i patnji i predaju ih u skloništa za životinje.

(3) Životinje iz higijenskog servisa koje nije moguće udomiti mogu se nakon 30 dana držanja u higijenskom servisu usmrtniti.

(4) Ako je pronađena divlja životinja, higijenski servis, odnosno sklonište obvezno je najbližem lovačkom društvu podnijeti zahtjev za njezino vraćanje u prirodu ako je to moguće, a u protivnom se ta životinja predaje najbližem zoološkom vrtu koji je opremljen za njezino primanje. Ukoliko ni zoološki vrt nije u mogućnosti primiti životinju, ona se usmrćuje.

(5) Ako je pronađena posebno zaštićena divlja životinja, obavješćuje se tijelo državne uprave nadležno za poslove zaštite prirode i okoliša, koje donosi odluku o daljnjem postupku.

(6) Posebne uvjete za osnivanje i rad skloništa za životinje i higijenskih servisa propisuje ministar.

XII. ZAŠTITA ŽIVOTINJA PRI UZGOJU RADI DALJNJE PRODAJE

Članak 27.

(1) Uzgoj životinja radi daljnje prodaje je zabranjen osim u slučaju uzgoja domaćih životinja koje imaju gospodarsku namjenu sukladno Zakonu o stočarstvu.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, uzgoj životinja radi daljnje prodaje i prodaje u trgovinama za prodaju životinja s rodovnikom ili bez njega može se dozvoliti uz pretpostavku da su ispunjeni svi posebni uvjeti.

(3) Uzgoj iz stavka 2. ovoga članka može se obavljati na temelju rješenja o dozvoli toga uzgoja koje donosi nadležni veterinarski ured.

(4) Posebne uvjete iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar.

XIII. ZAŠTITA ŽIVOTINJA ZA POKUSE I DRUGA ZNANSTVENA ISTRAŽIVANJA

Članak 28.

(1) Pokuse na životinjama mogu obavljati pravne osobe, utvrđene ovim Zakonom na temelju rješenja o dozvoli obavljanja pokusa, koje donosi Ministarstvo uz prethodno mišljenje Ministarstva znanosti i tehnologije, i to radi,

1. istraživanja bolesti i tjelesnih tegoba ili prepoznavanja utjecaja fizioloških i patoloških stanja u čovjeka ili životinje,

2. ispitivanja proizvodnih i drugih osobina i načina njihova unapređivanja za životinje u gospodarskom uzgoju i drugom uzgoju životinja,

3. prepoznavanja ugrožavanja okoliša,

4. ispitivanja neškodljivosti materijala ili proizvoda po ljudsko ili životinjsko zdravlje, ili na djelotvornost protiv životinjskih nametnika,

5. temeljnih istraživanja,

6. nastavne svrhe.

(2) Pokusi na životinjama prema stavku 1. ovoga članka mogu se dozvoliti samo ako se svrha istraživanja ne može postići drugim dopuštenim znanstvenim metodama.

(3) Pokusi na životinjama prema stavku 1. ovoga članka mogu se dozvoliti samo ako se pretpostavlja bol, patnja ili ozljeda životinja može etički opravdati očekivanim rezultatima koji su od značenja za ljude ili životinje odnosno znanost.

(4) Životinje za pokuse mogu se držati samo u posebnim nastambama s voditeljem nastambe i prema posebnim uvjetima.

(5) Nad životinjama za pokuse mogu se obavljati samo određene vrste pokusa.

(6) Posebne uvjete za nastambe i način držanja životinja za pokuse te vrste pokusa propisuje ministar.

Članak 29.

(1) Posjednici životinja za pokuse moraju te životinje obilježavati i o tome voditi evidenciju.

(2) Uvjete i način vođenja te obrasce za evidenciju iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 30.

Korištenje životinja za pokuse zabranjeno je radi:

- isprobavanja oružja, streljiva ili pripadajućeg pribora,

- istraživanja ili razvitka proizvoda od duhana i kemijskih sredstava za pranje i dezinfekciju predmeta opće uporabe.

Članak 31.

Pokuse na životinjama mogu obavljati visokoškolske i znanstvenoistraživačke ustanove te stručne pravne osobe koje su registrirane za obavljanje pokusa na životinjama, ako ispunjavaju pretpostavke utvrđene odredbama članka 28. ovoga Zakona i sljedeće uvjete:

- da ishod pokusa kojem se teži, unatoč iscrpnim raspoloživim mogućnostima nije dovoljno poznat ili je ponovno ispitivanje dvostrukim ili ponovljenim pokusom prijeko potrebno,
- da ima zaposlene stručne osobe sukladno odredbama članka 33. ovoga Zakona,
- da raspolaže potrebnim prostorom, uređajima, opremom i drugim sredstvima za obavljanje pokusa nad životinjama,
- da raspolaže nastambama za životinje za pokuse i može osigurati propisani način držanja tih životinja, uključujući njegu, skrb i redovitu zdravstvenu zaštitu.

Članak 32.

(1) U rješenju o dozvoli obavljanja pokusa na životinjama utvrđuje se rok njegova važenja i određuje na prijedlog podnositelja zahtjeva voditelj pokusa i njegov zamjenik.

(2) Voditelj pokusa ili njegov zamjenik može se promijeniti na zahtjev pravne osobe koja obavlja pokuse, a promjenu utvrđuje Ministarstvo dopunskim rješenjem.

Članak 33.

(1) Pokuse na životinjama mogu obavljati veterinari, a iznimno liječnici, agronomi - stočari, farmakolozi, stomatolozi ili biolozi.

(2) Kirurške zahvate na životinjama u pokusu mogu obavljati ponajprije osobe sa završenim veterinarskim fakultetom, a osobe s visokoškolskom naobrazbom biomedicinskog, agronomskog (stočarskog) ili prirodoslovno-matematičkog (biologija) usmjerenja ako imaju položen ispit o radu s pokusnim životinjama.

(3) Program ispita iz stavka 2. ovoga članka propisat će ministar.

(4) Voditelj nastambe sa životinjama za pokuse mora imati završen veterinarski fakultet.

(5) Iznimno, voditelj nastambe s laboratorijskim glodavcima za pokuse može biti osoba iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 34.

Pokusi na životinjama za nastavne svrhe dozvoljeni su samo ako se ne mogu postići zadovoljavajući rezultati drugim nastavnim pomagalicama (npr. slike, modeli, preparati i sl.), s tim da se za svaku skupinu u uobičajenom postupku može upotrijebiti samo jedna životinja.

Članak 35.

(1) Ako se predviđa trajanje pokusa na životinjama duže od dozvoljenog, potrebno je sedam dana prije isteka dozvole produžetak prijaviti Ministarstvu.

(2) U prijavi iz stavka 1. ovoga članka mora se navesti:

1. razlozi produžetka pokusa,
2. vrsta i broj predviđenih životinja,
3. mjesto, početak i predviđeno vrijeme trajanja produžetka pokusa,
4. ime i adresu odgovornog voditelja pokusa i njegova zamjenika.

(3) Ako se produžuje nekoliko istovrsnih pokusa, dostatna je prijava jednog od njih, a u prijavi se navede broj ostalih pokusa. Na kraju svake godine Ministarstvu se mora prijaviti broj provedenih pokusa i broj upotrijebljenih životinja.

(4) Ako se promijene podaci iz stavka 2. ovoga članka tijekom pokusa, te se promjene moraju prijaviti Ministarstvu u roku od tri dana, osim ako je promjena bez značenja za nadzor nad pokusom.

(5) Za pridržavanje odredaba ovoga članka, pri obavljanju pokusa na životinjama, odgovoran je voditelj pokusa ili njegov zamjenik.

Članak 36.

(1) O tijeku pokusa na životinjama moraju se voditi zapisnici.

(2) Zapisnike moraju potpisati osobe koje su provele pokuse, i voditelj pokusa. Uz zapisnike pohranjuju se i bilješke te čuvaju tri godine, a na zahtjev Ministarstva moraju se dati na uvid.

XIV. NADZOR

Članak 37.

(1) Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

(2) Inspekcijski nadzor prema ovome Zakonu provodi Ministarstvo i Državni inspektorat.

(3) Inspekcijski nadzor provode veterinarski inspektori Ministarstva, odnosno stočarski inspektori Državnog inspektorata sukladno pravima i obvezama određenim propisima o veterinarstvu, odnosno propisima o stočarstvu.

XV. KAZNENE ODREDBE

Članak 38.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba ako:

1. obavlja radnje protivno članku 5. točki 1., 3., 6. i 8. ovoga Zakona,
2. usmrćuje životinje protivno članku 9. stavku 1. ovoga Zakona,
3. potiče rast životinje dodavanjem hormona rasta u hrani (članak 19. podstavak 1.),
4. drži životinje koje su zaštićene Zakonom o zaštiti prirode i divlje životinje kao životinje za društvo (članak 20. stavak 2.),
5. koristi životinje za pokuse protivno članku 30. ovoga Zakona,
6. obavlja pokus i druga znanstvena istraživanja na životinjama protivno članku 31. stavku 2. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 3.000,00 do 5.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 39.

(1) Novčanom kaznom od 2.500,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba ako:

1. obavlja radnje protivno članku 5. točki 4., 5., 7., 9. i 10. ovoga Zakona,
2. kolje životinju protivno članku 10. ovoga Zakona,
3. postupa sa životinjom u klaonici protivno članku 11. ovoga Zakona,
4. postupa pri prijevozu sa životinjama protivno članku 13. i 14. ovoga Zakona,
5. postupa sa životinjama protivno članku 18. ovoga Zakona,
6. postupa s divljim životinjama protivno članku 21. ovoga Zakona,
7. postupa protivno članku 23. ovoga Zakona,
8. ne osigurava uvjete iz članka 24. ovoga Zakona,
9. uzgaja životinje za trgovinu protivno članku 27. stavku 1. ovoga Zakona,
10. obavlja pokuse na životinjama protivno članku 28. ovoga Zakona,
11. obavlja pokuse na životinjama protivno članku 33. stavku 1., 2. i 4. ovoga Zakona,
12. obavlja pokus protivno članku 34. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 500,00 do 1.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 40.

(1) Novčanom kaznom od 200,00 do 2.500,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba ako:

1. postupi protivno članku 5. točki 2. ovoga Zakona,
2. postupi sa životinjama protivno članku 19. podstavku 2. ovoga Zakona,
3. prodaje životinje za društvo osobama mlađim od 16 godina (članak 20. stavak 3.),
4. vodi posebno sputane životinje, protivno članku 25. ovoga Zakona,
5. ne obilježava životinje sukladno članku 29. ovoga Zakona,
6. obavlja pokuse na životinjama protivno članku 32. stavak 2. ovoga Zakona,
7. obavlja pokuse na životinjama protivno članku 35. ovoga Zakona,
8. ne vodi zapisnike o pokusima prema odredbi članka 36. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 500,00 do 1.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

XVI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 41.

Provedbene propise na temelju ovlaštenja iz ovoga Zakona donijet će ministar u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 42.

Općine, gradovi, županije i Grad Zagreb dužni su voditi brigu o zbrinjavanju napuštenih i izgubljenih životinja te poticati osnivanje skloništa i higijenskih servisa.

Članak 43.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".

Klasa: 322-08/97-01/01
Zagreb, 5. veljače 1999.

ZASTUPNIČKI DOM
HRVATSKOGA DRŽAVNOG SABORA

Potpredsjednik
Zastupničkog doma
Hrvatskoga državnog sabora
Vladimir Šeks, dipl. iur., v. r.